

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanyes.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (Cap de redacció), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer.

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Marresma (Cap de redacció), Eduard Company, Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: S. Llosà, V. Navarro.

RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandés, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, Xavier Duran, L. Ferrer, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Jàtiva, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirena, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing (València i Balears) (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Añón, Selectrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Sol·licitat control d'OJD

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor

La dreta de València, amb la llengua fora

Una interessada deformació d'una declaració d'intencions del rector de la Universitat de València, Ramon Lapiedra –òbviament negada en aquest punt a aquest setmanari pel mateix rector–, en el sentit de "pactar" l'idioma amb una entitat de nul·la credibilitat acadèmica, ha intensificat les expectatives de sectors gens proclius a la cultura pròpia del País Valencià, alhora que ha concitat l'estupor dels agents culturals, cívics i acadèmics del territori. Encara que descartat aquest punt, ni la Universitat de València hauria pogut arribar a menys ni l'entitat esmentada a més.

No és la primera ocasió en què determinats sectors, abanderats en la incomoditat lingüística del PP de la ciutat de València pel que fa als seus coalitzats d'UV, esgrimeixen l'apocalíptic "conflicte lingüístic" per a dialectalitzar i *fer obsoleta* una llengua –i no un model lingüístic– que han fet servir des d'Ausiàs March a Joan Fuster, que és normal en el col·lectiu de professors i està assumida per unes quantes generacions d'estudiants, i que tendeix a ser-ho administrativament. La trampa de camuflar un "conflicte polític", com és el de la llengua al País Valencià, en un "conflicte lingüístic" només és això: una trampa, plètorica d'intencions i interessos, que apunta cap a la rotunditat del castellà al nostre país. Ni la Universitat de València, per tant, ni la Generalitat valenciana, que són institucions i no partits, poden sucumbir a aquests cants de sirena.

Sobretot, quan la validesa dels interlocutors ni és reconeguda en l'àmbit en què se li exigeixen mèrits ni té un altre mòbil que adquirir legitimitat davant la societat a la qual pretèn inculcar el caos i la conseqüència del rebuig. Per valorar l'actitud *pacificadora* d'UV, partit que comanda la sorprenent entitat gramatical, hi ha prou amb la notícia de la persecució de dos dels seus membres més dialogants, que ara estan pendants d'expulsió per la lleugeresa d'haver concedit una entrevista "a un semanario –aquest– hostil a los intereses del partido". Una hostilitat que, des de

l'Ajuntament de València, ja han anul·lat amb la seua pintoresca normativa, a la qual no poden renunciar si alguna diferència han de tenir amb el PP.

L'actitud davant la sida

La idea que la sida afecta només uns determinats grups (homosexuals, drogaaddictes i hemofílics) i que la resta de la població ho pot contemplar com un problema aliè

sembla haver-se esvaït amb l'anunci del jugador professional de bàsquet dels Lakers de Los Angeles, Magic Johnson. Aquest ha revelat que és portador

del virus de la sida i que la infecció li ha arribat per haver volgut "complaire moltes dones". La transmissió heterosexual del virus, causant, contra el que se sol pensar, d'un gran percentatge de les infeccions, és, doncs, un risc que cal tenir en compte.

Però no es tracta de moralitzar actituds privades, sinó de fer prendre consciència sobre el problema de la síndrome. Es calcula que hi ha a tot el món uns 9 milions de portadors del virus i que s'han produït més d'un milió de casos en adults. Sabem que aquests portadors són objecte de discriminació i rebuig social. Però la malaltia de Johnson, un jugador popular i carismàtic, pot obrir els ulls als ciutadans. No podem discriminar ni aïllar nou milions de persones. L'any 2.000, l'OMS creu que hi pot haver uns 40 milions de portadors. La magnitud de la xifra esborra la possibilitat de qualsevol mesura aïlladora.

En aquest número presentem un interessant cara a cara entre els doctors Montagnier i Gallo, que pugnen per la paternitat del descobriment del virus i expliquen la forma de lluitar contra la malaltia. La recerca no s'atura, però encara no hi ha un antídote que pugna prevenir la infecció. Per això, cal que la gent faça cas de les campanyes preventives i no pense que la sida és un problema que ha de preocupar només alguns grups, la infecció de Johnson pot haver ajudat a canviar la postura social enfront de la malaltia.

